

KUN-SZT-MÁRTON és VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi és közgazdasági hetiközlöny.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
Éves díj ————— 4 ft.
Féléves ————— 2 ft.
Egyes szám ára 10 kr.
A hirdetési díjak előre fizetendők.

MEGJELEN VASÁRNAP REGGEL.

Felolvasó szerkesztő és kiadó-talajdonos:
CSANÁDY JÓZSEF.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy héthetes poltörökönként 10 kr.

NYILTÉRŐ KÖZLEMÉNYEK:

Poltörökönként 24 kr. — Bélyegző 30 kr. külön fizetendő.

Halottak napján.

Elhervasztotta az ős a fák leveleit; — a zödelést, a természet életét megakasztja az ős, a hervadás és sárgul a levél, míg a fonyadást felváltja a természet halálálmát hozó tél, ráborítva fehér leplet a hervadás szomorúságára.

E szomorúság szomorúságában vagyunk: elértünk a halottak napjához, egy nappal a mindenszentekre való emlékezés után. És a természet haloklásával halottainkat siratjuk.

Am jön a tavasz, újjáéleszti a természetet, a nap sugara elolvasztja a havat, a föld halotti fátylát, s megindul az újjászületés, az újjáéledés nagy, szép, nemesebb processusa, melyhez köve van az emberi lét, melyből vétetik az élet. Oh igen, a földből hajlik az ég felé a gyümölcsöt hozó fa, a buzaszemektől meghajlott kalász.

A föld újráéled, de nem jönnek vissza azok, kik elhagynak bennünket, akik meghalnak és a föld ölébe térnek. Újráéledésével a természetnek nem élednek fel szereteteink halálalmukból s nem térnek vissza a haza nagyjai, haesak új nagyok keletkezésében nem.

TÁRCA.

Tilalomfák erdejében.

A „Kunszentmárton és Vidéke” eredeti tárcája.

Munkácsrévi királyi várak.

Hangos vígjátékok.

S hej, minden lány, minden asszony

Egy-egy tilalomfa!

Tilalomfák erdejében

Elbűvölva járok,

Tan ki ne találk!

Jó emberek, mondjátok meg,

Ki a nagyvilágak.

Hogy rab vagyok, hogy meghalok,

Hogy sokasé látunk!

S megtámasztok, fel is kötöm

Magam utóljára —

Egy tilalomfára!

Szavay Gyula.

Eljegyzés után.

Vigan, fűtő részére lép ki a kapuból Hollósy Pista. Most hagyta el menyasszonyát. Az eljegyzéséről jön. Az utolsó vendégek rég eltávoztak, mikor Flóra elereszté őt magától. Nyom szereti őt a leány. S milyen partthie. Kifizeti hitelezőit mind . . . mind. Azután lendes életet folytat. Milyen remek asszonyka lesz az ő Flóriájából s hogy fogja ő szeretni, delegetni, mindig otthon fog tartózkodni, haza fogja buzni az a szép asszony, kit csak nem hagyhat magára egy fél percig sem. . . . Jobb szereténe, ha nem volna olyan gazdag, de hát ak-

Sokakat sirat ez évben a magyar. Ujra kidült egy-két oszlop, mely világitott, irányított, samelyeknek fénye helyett most sötétség uralkodik. És ismét drágább lett szívünknek a temető, mely annyira jeles testével s annyi drága lélek eltemetett porhüvelyével. — sz elöttünk szentek, hova imádkozni járunk és a hova halottak napján elvisszük az emlékezés koszoruját, letesszük azt a nagyok és a szerettek sírjára, meggyujtva az emlékezet fátyláját, melyek világukat a sírokra tett ezer és ezer méese világai által nyerik.

A halottak országában szálljon meg bennünk az ihlet, az emlékezés, és peregen arcainkról a fájdalmas könyű, melyet ejtett velünk a vesztéses érzete azok felett, kik ez évben hullottak el. S elmondva az imát, mely az ő lelkeik üdvéért szól, gondoljunk arra, hogy bár a természet éledésével ők nem élednek itt új ébredésre, új életre, új működésre, van és kell lenni annak, melynek hatalmas ereje és jelentősége e szóban rejlik: **f e l t á m a d á s !**

S mikor könyezőz szemünkkel a halottak napját követő nap hajnalodó világosságába tekintünk, gondoljunk arra, hogy

kor szerelmük céltalan lenne. Tele adóssággal, nyakig váltókkal s ugyan szegény leányt vehetne-e feleségül? Ha a nyomort akarná vele megosztani, akkor igen. De tud-e nyomorogni? Nem költötte el egész örökségét s nem kellett-e mindig négyezer annyi, mint a mekkora a fizetése? Most lesz tiszser akkora is, oh de nem fognak elkölteni annyit. Takarékos lesz, fiatalokri ostoposbajnál felhagy, a nyarat neje birtokán tölti, majd lábra kap ó csakhamar. Hej, milyen boldog is az ember, ha szerelmes, milyen munkádkvet, lelkiörít is teremt a kialvó kötelességtudás a szeretett félj iránt.

És Hollósy Pista csak a jövővel foglalkozik, nem gondol a multra, nem törődik a mult alakjaival, elmosódand emlékeiben.

— Akkor meg könnyelmű voltam, a multért nem számoltok, az nem az én multam, az az ember meghalt; én új ember vagyok, bizony mert új életet folytatok.

S meggyújtja csakugyan lelkiismeretét. Végig megy a köruton. Mintha nappal volna, annyian járnak, kelnek a világáros ez utcáján. Elér a nemzeti színházhoz. Épp tölki a premiérről a közönség, megy át a mellette lévő vendégőbe.

Szól a cigány, a zene hangjai olyan csábosak s Hollósy Pista málnai akar, mulatni akar egy nagyot utóljára. Hald sirjon még ma neki a cigány vonója, hadd durrogjon utóljára a a pezsgő paluczk. Igazán utóljára. Érti hogy rosszat csinál, érzi, hogy végzeté lesz ez a mai

a halottak országában csak a test nyugszik, a lélek fenn száll a magasban és megtisztulva porhüvely salakjától, hirdetett eszméjében győzedelmeskedik.

A halottak országába eszméket eltemetni nem lehet.

És ez évben is sok nagy eszméje ment teljesedésre a magyaroknak. És míg ez így van, ne eszűgedjünk; meggyujtva az emlékezet fátyláját, kiontva az emlékezés fájdalom okozta könyöit, meggyászolva a halottak napján a drága elhunytat, emeljük fel arcaikat bizalommal a jövőbe, mert akik elhunytak, azok csak földi hüvelyekből vetkőzöttek ki, míg az általuk hirdetett ige az igazságunk kétszeres erejével tör ki sírjukból.

Ép azért legyen halásak és halottak napján, a borongó hervadás, a lassu elmulás szomorú folyamataiban emlékeztünk azokra, kik a természet újjáébredésekor vissza nem térnek.

— Felkérjük mindazon t. olvasóinkat, kik előfizetési díjalkak hátralekben vannak, azt mielőbb beküldeni szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldésénél akadály álljon be.

kicsapongás, de nem tud parancsolni lábainak a megsej, hova a zene esabos hangjai csalják . . . csalják . . .

Ott mulatott éjfel után két óráig. De nem izlett a bor, nem a pezsgő, keserű érzés, fájdó lidéreznyomás szállta meg s a zene hangjaira sem vidult fel, hanem inkább zokogott. Majd fázni kezdett a fülel tereben s végre érezte hogy rosszul kell lennie, haza megy s felékszik.

Fizetek! szolt rekelten a pénzérnek, megszámlalatlann nyom egy esomó bankjegyet az odasiető Jeannak s kiborított az utcára.

Alig megy két lépést a kapu előtt, komolyan magába mélyelten, midőn gyermekhang üti meg fülel.

— Bacsí, kérek egy kis almazinsát, mama nagyon beteg és mi oly sokat éhezünk.

Hollósy fellépjant. Egy alett nő ott alszik álva a kapunál, a fáradságtól kimerülten és gyermeke, kis öt éves fiú, szoknyájába kapaszkodva eső arczal néz réá.

Hollósy a szívéhez kap. Eltántorodik a részsége csalál, előtte áll a sivarától s ő zözanul látja azt.

Ez a nő az ő szeretője volt és ez a gyermeke az ő gyermeke. Idáig jutott az, ki az ő szerelmére haligott és idáig jutott az a gyermeke, ki az ő búnos viszonyának gyümölcse.

A nő pedig aludt tovább s nem tudta, hogy itt áll előtte az, kinek ő adta a mindent.

Hollósy nézte, nézte a beteg vezna terem

HETI HIREK.

Kunszentmárton, okt. 31.

• Jégvárvalasztás T. Sasán. A hetegző folytán megíráseltelt jégvár állást f. hó 25-én választák meg. A választás utján a t.-sásiak, Beada-tó 7 pályázat, a melyek közül Busa Ákos főszolgabíró Fischer Mór, Denes István és Bozóky István képviselt jégvárokat jelölve, kik közül nagy lelkesedéssel egyhangúan B o z ó k y István választották meg. Összintén gratulálunk egy a t.-sásiaknak, mint a megválasztottnak.

• Szőlők figyelmébe. Sz a b o R ó z a óvóné f. év november hó 2-án, egy évvel ezelőtt az Urbanovits fele hazánál megnyitja otodáját. Ajánljuk az érdekelte szőlők figyelmébe.

• Tánccsalustás. A kunszentmártoni közegészségügyi és hivatalos kommuniké jelenti a hadsergényekben 267 sebesült történt gyakorlat közben puskából, karabélyból erődvet lövések következtében. A 267 sebesült közül 27 meghalt és ezek csaknem valamennyien merőzörécs (Potanus) kapnak, tehát a sebek fertőzött volt. A vizsgálat kidöntötte, hogy egy esetben 20 lépcsényi áramon eseten 10—15 lépcsényi távotból, de a többi esetben csak közvetlen közelből történtek a találosok.

• A gazdag koldus. Gyakran megessét már hogy koldusok, akik szedett-vedett rongyokban nyújtották ki kezüket az emberek felé, tisztességes vagyont hordtak hátra. Hódmezővásárhelyen élt egy öreg koldus, aki egy hivatás, hogy Elek koldis. Mindenki támogatta, mert nagyon öreg és nagyon nyomorult volt. Most kislát, hogy érdemeljen volt a község bizalmára. Egy törzást a városban a Elek koldis ott utte nagy alázat, amit adtak neki. Egyszer csak lefordul a szekerét, szellítés este. Esteben kísélt a zsebéből egy lakarepézentári könyvecské. 2009 ft volt bejelvezése. Ezt a tisztességes vagyont egy friss telekbelől gyűjtötte össze Elek koldis.

• A legférebbe holló. Pedig csak szánya sines és nadragban jár, amely visélet tudvalevőleg nem szokásos a hollók között. Amiből is látható, hogy valami unalmaskerzenen rika emberre vonatkozott ez az elnevezés. Hogy pedig miért használták a fehérrapellatívást, az azt már az alábbi történet bőven meg fogja indokolni.

tést, azután kirakta zsebei tartalmát, olandata lénezát, orjáit, értékes gyűrűt mind, pénzt, csak azt a kis karikagyűrűt tartotta meg, mit ma hazott ujjára Flora, ennek a nőnek utóda.

S Hollósé hazavánszorgott. Anélkül, hogy megszerítoit volna a nő jobbját s megcsókoltá volna gyermekét.

Ohajna lerokadt egy karszékbe. Elfolyt a zokogást, mi mellét tépdeste s gondolkozni próbált.

Mit tegyen? Mondjon le Flóráról? Soha! Ragadja ki a kolduló nyomorból a nőt s gyermekét, vegye maga mellé? S így mi várma rájuk? Cifra nyomorúság. Nyugtassa meg lelkiismeretét s hűgja magára a szeresésteni anyát gyermekével. Azonygyőrné lelkiismerete megmérgezné hazaszelét. Nincs más, nincs más menekvés, mint lemondani Flóráról és a társadalmi irgalmára, a sorsra bízni gyermekét...

Reggel a takarítóno agyát keresztül fogva halva találta Hollósé Pista.

— Különös, suttogtak barátai, most mikor repártra ért, épp most a gazdag leánnyal való eljegyzés után? Különös.

István.

A halott.

Szerette nagyon azt az egyszerű varrónéit, kiknek nem volt senkije e világon és semmiük sem csak a tisztesség. Oh mert becsületet volt becsületre a vegleteké. Ty nem tudták azt, hogy kénytelen, jómódban, selyemben, bársonyban felhott úri leányok, mert nem tudták azt, mit

Alttűntében (St. Gallen) történt, hogy miután letárgyalták az adófelőzsolatásokat, a számadás igen szomorú eredményt mutatott. 40,000 frankvalé igékezett az alttűntésnek. Az adó-évi adója kevesebbé az előző évnél. Az adó-évi költségű bizottság csodára a fejét és igen rossz kedvűn vala, mert sejték az orrot, amelyet ez körül kánál fognak, így megérdemített az állam! Ekkor előlép egy jól öltözött uriember.

Mit akar? — Adót fizetni. — Hiszen maga már fizetett. . . . — Igen, de azt a 40,000 frankot akoram kifizetni. Ne szenvedjen rövidesét a köztársaság! — Általános bűvészt. Egy ember, aki másokért adót fizet. Hozza az fehér holló! — Nem. Ez a legférebbe holló . . .

• Jász Mari halálfelelme. A halálirálélt méregkeverő asszonyok közül József Mari nagy betegen fekszik a szegedi törvényszék fogház egyik első emeleti térében. Olyan beteg, annyira lefogyott, hogy alig éri meg a por végét. Vasejéret a halálfelelme fölétesztette. Most már minden sző, minden zöröcsé kínzóza. A szemre nézve, mert nem nem hanem ún. fizetési, mert csicsoda alapon nem ún. adóelőadás, kémi. Toalleltre van pénzünk adóra nincs? . . . Nos, maga vagy m? . . . — Nem hiszünk, hogy a hanoveri eset iskolált esináljon . . .

• Tízezer csokt tíz óra alatt. Minden idők szerelmesei tudtunk lenni egy nagy fű meg rész vállalkozással. Fogadták valakivel, hogy mennyasszonyok tíz óra alatt tízezer csokt ad. Meg is kezdte a csokbólást, mely pompásan ment egy jó darabig. Az első órában kerek két-ezer csokt kapott a menyasszony, de a következő órában rohamosan kezdett apadni a csók száma; a második órában ezer, a harmadikban 75 csokt esantit el, de már a negyedik órában a menyasszony is a völésény is, a menyasszony is alátlan rogyott össze. Mindkettő beteg lett, mert ajkuk kisebesedett és rettenetesen feldagadtak. Így végződött silány próbával a poetikus vállalkozás!

• Indiskért adóhatal. Az adóhatalok eddig se voltak kiemelték és kikütták a szegény adóalopoknak minden privát viszonyat —

jelent az szépek lenni és nyomorban tengődni egy fiatal, tizenéves éves leányra nézve. De hisz hányan buktok el ti úri kényelemben élő hollók, mert gyönyörök vagytok, míg a nyomor ami szegény varro leányunkat megelozette!

Ezt a leányt szemelté ki magának Forgó Laci felesegül. A hasonlók találkozás, az egyenlők szerelme volt az. Forgó Laci nem tartozott azon fiatal emberek közé, a kik csak a kétes hírű nők társaságában érik jól magukat s a kik ezek társaságába töltik el legszebb éveiket, — érlelőben és léleken romlattan volt, akarsák választóttja, Kovács Magda. De azért nem voltak egészen egyenlők. Magda szerelme volt az, aki szívet pedig nagyon gazdagok. De az ifjú szemében nem képpétt egy szemmi akadályt. Hitte, hogy szeretik őt szílei anyira, hogy beleegyeznek boldogságába. A leányuk voltak aggodalmi, de szerelmes szavainak bizonyos erejével elaltatá azokat az ifjú.

Egyszer azután hazautazott a fiú s azzal állt elő, hogy nőül akar. Az öregek örömmel tekintettek a fiatal szíveztől beszélt az egyszerű varrónéleányról, kiváló erényeiről, szorgalmáról, melylyel fentartja magát, vegre kiönlésű szerelméről, melyben egyesülni akarnak.

S a szőlők elsőnyököve hallgatták. Az istenért tegyen le szándékáról, ne tegye magát szeresé-témé, szőlőt boldoglatának, verje ki fejétől azt a leányt, ki kiülné képpantató: de a ki bizonyára nem olyan erényűs, mint a minő nek magát feltűntet.

de mégis csak férfiakra szorítottak. Ő tőlük számon kérték az életmódjukat, — de nem az asszonyaikat. Ezentúl másként lesz. Egy hanem férfi város adta meg a nem követendő példát, behatolva a feleség legitimébe titkiba: a toalett titkai kézik. Így jámbor adófelet ugyenis felebezzet a rá kirótt adó ellen s a mikor az ügyét tárgyalták az adófelet urak a következő kérdést intézték hozzá:

— Miből fizeti ön a felesége ruháit? — Ez mikor a férj nagy szemetek mereszetté, folytatták hangulán.

— Ön adóelőadását hibán, ámde a felesége igen választékos és drága toaletteteket visel. Ki fizeti azokat?

A férj körülnézett, hogy mit vájon az adóhivatali urak fejébe.

— Ez szemtelenség!

— Nemo! . . . a kérdés és a felelet közelebb. Mert nem nem hanem ún. fizetési, mert csicsoda alapon nem ún. adóelőadás, kémi. Toalleltre van pénzünk adóra nincs? . . . Nos, maga vagy m? . . .

Nem hiszünk, hogy a hanoveri eset iskolált esináljon . . .

• A Tizenegyké szobor. Szolnok-Doboka vármegye felirattal intéz a képviselőházhoz az iránt, hogy a király által felállítandó tíz szobron kívül tizenegyké szerint a nemzet emeljen a királynak is szobrot. A megye a felirattal pártolva vegett az összes törvényhatóságoknak megküldte.

• Általános tudott dolog, hogy minden-nemű költöges és tidóbalján a csukamájolat az egyedül a bízta szer, melyet az orvosi kar különösen azóta kezd ismét a gyakorlatba bevenni, a miltos Zoltán Béla főorvosi győztesesre, a már minden ideggyőztartában kapható teljesen szag és íz nélküli Zoltán-féle csukamájolajat forgalomba hozta.

• Helyreigazítás. Lapunk múlt számában a „Művelődési előadás” című hírlünk elővívónk figyelmébe ajánlottuk, hogy az előadás nem 8, hanem pontban 7 órák veszi kezdetét. Sok oldalról hallottuk, mintha mi a közönség iránti rozskáraból tettük volna ezt. Ezzel kikéjünk-lyük, hogy mi az előadásra kibocsátott szinlepon oktatásról s azért hívtuk fel a közönség figyelmét, mert tudjuk, hogy sokan észre sem veszik ezt az újítást. Jól lelt, hogy a szinlepon csúszott be ez a „sajtó híbe” mert a nyomdászkerényben a 7 é fel 9-től nem messze van. . .

• Botrónys állapot. Berezky Győzőt a járási főszolgabíró tudvalevőleg feltöltésgesztette állásától. Hogy lehet az mégis, hogy az a fel-

A fiú fejét ázta és hallgattat. A szőlők eleinte kérték, könyörögtek, rimankodtak, azután parancsológ léptek fel és kijelentették, hogy szőlők attkukkal sújják gyermeküket, ha az tovább is makacsokdók.

S a fiú nem makacsokdók tovább. Hozza volt szokva gyermekkorának első éveitől az engedelmességhez.

— Tíz-ezrek velem, amit akartok. Csak parancsolotok, hibéget reszketó ajkakkal.

— Menj világot látni; menj, keress magadnak szórakozást, mondá az apa. Úgy sem költöttél te eddig pengt, legy egy kicsit könyvelmi, mi esz fejed!

Ez a nemt panaszt nélné a kemény elhatározással szíveben. Egyenest Páris felé vette útját. A fővárosban egy pillanatra sem állt meg, hogy felkeresse szíve szerelmé tárgyát.

Az apa és a apja pedig örödi tervet eszeltek ki. Egy levelet írtak a varrónéának. Harmadnapra azután póstára tették ajánlatlan, feletele szégyélys borlelkben.

Mire a szeresésteni leány e hazug tartalmú levelet meglapta, jött egy sürgöny a szőlőknek Párisból. Örömmel bontották fel. Hogy is ne! Laci bizonyára szeresécs megérkezett és lakozni kezdte. A sürgönyben a következő: „Forgó László ténleg eszt szíve. Iste megmát, hazavétele iránt kívának-e intézködni.”

A sürgönyt az udvarias párisi rendfőnökség küldte.

Szerény varróné, nem hiába siratott halottként drága halottját!

Jules.

fűgesszött ember a kir. járásbírósnál — azon állásból kifogva, a melyből elfüggesztett — az államkinczart azota már másoldiben képviseli Vagy talán a két, pénzügyigazgatásnak nines is tudomása a felfüggesztesről? Furcsa nagyon furcsa!

* **A miniszter léserete.** Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter leiratott intézett B u s a Á k o s tisztelővári főszozbargalm, melyben elismerést fejezte ki ama buzgalmáért, a melyet az aratási sztrájk alkalmából kifejtett.

* **Artezi kutamk vizét a képviselőtestület** a m. kir. belügyminiszterum közegezségügyi osztálya által megvizsgáltatva oly czebből, hogy a szakértő vélemény alapján meggyőződtek arról, hogy az artezi kút vize a közegezségügyi követelményeknek megfelel-e. A szakértő véleménye gőzünk elklirőzsgához már lérczerzett s e szerint artezi kút vize ugy ivásra, mint a háztartási czebjaira teljesen alkalmas, az egészsegre nem ártalmas és élvezhető. Azt hisszük, hogy most már az artezi kút végleg átveszi a község, a három óra dísz telkenkedő fábólót elbontatja s helyére egy díszes vízmenedzset építtet.

* **Vakmerő tolvaj.** F. hó 29-én este Sipos Kálmán vendégelőjében beszűt egy 35—40 év körűli asszony. Reggelre azután összepakolta a szobában lévő két ágyból az összes agymémet és az ablakon keresztül messzibűköt. Csak tegnap megindította a nyomozást.

* **Elvesztett adósok.** Horgosi levelezők írja a kövezték mulatságos esetet: Az ottani főbíró, ki különben igen kedélyes ember, — minthogy egy piaci napon a két adósodó még 9 órákor sem volt a hivatalban s az adósodó még sok volt, mivel hajtották őket az adóval, — kidoboltatta, hogy elvesztett a két adósodó, aki megtalálja őket, jelentkezzék nála. Teát azután nagy harag az adósokk részéről. A két magyar a képviselőválasztáskor igen dühös ellenzői ki elvű a úton-útfélen szűják az átkozott kormányt, s most mégis azt hangoztatják, hogy egész a miniszterig mennek séremlékk. Tehát ha valami bajuk van akkor igényben veszték halálös elcseszűkét, a kormány emberet — a minisztert is! Ilyen a világ folyása.

* **Az éhes vadász.** A gyorsvonaton történt. Egy perczesz indulás előtt egy szálas, erős ur ugrott be a másodosztály kupéba. Zöld ruhát és kis kalapot viselt, a vállán duplacsőv páka lógott, a tarsolyából pedig egy menyértárk kandikált elő. Vadász volt és — éhes. Mert alig helyezkedett el és alig indult el a vonat, kiáltozni kezdett hársány hangon:

— Kalauz hol kaphatnék egy kis harapni valót; éhes vagyok mint egy farkas!

Ezt a kiáltást pontosan ismételte, valahányszor állomáshoz közeledett a vonat, de a kalauz mindannyiszor csak ezt felelte:

— Nem lehet, egy perczig állni itt!

A vadászszk szemben egy másolyg arczu kereskedelmi utazó űlt. Az is nagyon éhes lehetett, mert valahányszor a vadász csatakiáltásait hallotta, ő mindannyiszor kisebb-nagyobb csomagot vett elő a zsebéből és falatozni kezdett belőle. Sonka, szűlő sütemény; sőt bor és cognac egymástán kerültek elő, miáltal a vadásznak majd kidűlték a szemei az éhségtől. Végre megunt a dolgott és ráfogta a fegyverét a kereskedelmi utazóra.

— Ne bolondozzon, — kiáltott ez — mit akar?

— Sonkát, szűlőt, süteményt, bort cognacot! — felelte a vadász.

A kereskedelmi utazó kénytelen-kelletlen megosztotta az elemozsást s mikor ilyen mindkétlen jollakott volt, megkérdezte a vadásztól:

— Igazán rám lott volna, ha nem adok az ételből itálból?

— Eszembe se volt. Hiszen tudtam, hogy minljárt adni fog.

* **Amerikai hazugság.** A német „reisender professzor”-okat iszonytan megeszeljük a johimnerv amerikai ezizezernek, akik a legbűhiteletlenebb mesékkel tartják jól a karmak közé került utazókat. Mint egy amerikai újság panszodik: a multkor is hallatam mond hazudott az egyik kalauz. Kocsin űlt egy német tanárul és egy tő mellett hajtatott el.

— Micsoda tő ez? — kérdezte a professzor

— Ez? ez a feneketlen tő?

— Feneketlen? Honnan tudja?

— Ó kérem, az igen egyszerű! Az apám néhány év előtt beleegretett és pár nap mutva már Európából szűrgőzött, hogy jól érta magát... Azóta negta, hogy ha majd vissza akar jönni, Európában ugrik bele a tőba...

Szűkségletlen ezek után mást konstatálni, minthogy a német professzorok túrelmének is van vége, egyszerűen kidobta a kocsiból a jeles cizeronét. Ez aztán bepanaszolta a bíróságnál, s így került a bolond mese a nyilvánosság elé.

Egy jó házból való flú tanoncznak felvételik Salamon Ferencz fűszer és esmege kereskedésében N a g y k ö r s ő n.

Gőzfűrészgár és malomeladós.

Egy igen jól felszerelt, két gnterál működő gőzfűrészgár malomberendezéssel és egy szép nagy lakházzal együtt, családi okok miatt azonnal eladó.

A telep vízpánton van építve.

Bővebb értesítést ad a tulajdonos

HOFFMANN PÁL,

Bajan

(Báes-Bozdrogh megye),

nekmltőben a liadólhivatal is szűzolg felvilágosítással.

Közgazdaság.

Heti jelentés a gabonázletről.

Buzát e héten jól kínáltak, de a mennyiben a kereslet javult. Jobb minőségű buzák egészen szűrlárdan tartották árkaikat, sőt 10—15 kral drágábban kelt el a mult hehez aránytva.

A mai helyi árak a kövezték:

Buza	—	—	—	10-50—11-50 ft.
Arpa	—	—	—	4-20—4-80 ft.
Zab	—	—	—	5-20—5-40 ft.
Tengeri ó	—	—	—	4-20—4-70 ft.
Tengeri új esőves	—	—	—	2-20—2-40 ft.

CSARNOK.

A vörös tehén.

A mióta elköltöztem Tűsköndről, azóta óriási módos megváltozott ott még a világ folyása is.

Azélőt, különösen nekem a jó zimborákkal, ünnepe volt ott a hétnek minden napja és rendkívül zajos. Most mintha örökösen az enyvezet késő alkonya borongna a falu felett, — ugy mondják — olyan esendes lett az.

A velem egykorú zimborák, úgy látszik egész életükre kitombolták akkor magukat, mert most mindannyi esendes életű családapa lett. Én pedig maradtam csak a régi.

Gyorsan teltek, multak a napok, a

hetek, a hónapok s már a hosszú évek is anélkül hogy barátain közül csak egyvel találkozhattam volna. Azonban hallani sokat hallottam Tűsköndről, hiszen mindig furulyázk egyet más felőle a fáma.

Egyszer csupán véletlenségből s éppen „Aranyaszű Szt. János” napján arra vitt utam, — jobban monvda saját utján a vonaton.

— Aranyaszű szent János!... olyan nevezetes nap ez nekem. Ahá! Tűskönd jámbor papja, az én jóbarátom mindig e napon szokta volt elevenapját tartani és őh!... a gonosz nyelvek mindig azt beszűlték róla, hogy: nem szereti a vendégeskedést. Pedig kedvelt hívei belk sok éjeen át ott felejtették magukat nála a „vörös” vinkó mellett. Én pedig sokszor úgy elneveztem, amint ő kinyitotta reggel lakása ajtáját, miként jó pászor az ő juhait, úgy erőszette öveit ő is egyenként s talán olvasva kifelé a füledet akoból.

Mentem tehát Tűskönd felé, mert vitt a vonat is.

Azonban még be sem értünk az állomásra, mikor nyugtalanúságomban már messziről s egész ösztönserűleg fel-fel ríngattam a gőzköcsi ablakait s vigyázkozva néztem a mindig jobban-jobban ismeretessé vált tájban előre.

— Tűskönd, 17 percz! Hangzott egyszerre a vonat megállását jelző kalauz kiáltása.

Ajtót nyitva, gyorsan leugrottam a kocsiból és tágrányított szememmel fűrkészölég néztem magam körül, de hiába, a jó zimborák közül egy se mutatta magát.

Hogyan is várhatna egy is? Vigasztoltam magam, hiszen annyit idom se volt, hogy őket ezen véletlen keresztűl utazásomról értesíthetnem volna.

Kutató szemem vizsgálódása még sem esett hiába. Legnagyobb szerencsémre a vármegye közeledeltje, egy szimphatikus alak, ami derek Dini bácsink tartott felem és „Dicsértésék Pákoszos nyakán a vitezűkötés” szavakkal fogadott engem.

— Mindörökkön! — kedves Dini bácsi. Ugyan honnan vette már ezen veskalapos nevet? Úgy látom maga is még mindig a régi. De mondja csak kedves Dini bácsi: Van-e most valami újdonsűtűt újsg Tűsköndön?

Hogy a túlkös a templomban ment lakni, hova más igazhívó egyedül az örök Istent imádni jár, hogy onnan csak a páztorbot zavarta őt ki: ez már nem újsg valamint az sem, hogy saját istállójában talált menedékhelyet, mert — mint mondá — ezudar a nép nem ad (ingyen) lakást.

— Van újsg! Felelé Dini bácsi. És pedig az: hogy a Pákoszos (ez egy ember a tokmányos nemekes diós-uoájja) keveselven jóvedelmét megelűetésre a tehenszethez fogott. A buza árval azóta felment a vörös tehének ára is. Képzeld ösem! Kaszárnyát építettett istállónak és valóságos billiard asztalt tételtett tehenei elé járólunk. Most szedi össze a teheneket. Mint mondá: tapasztalathó állítja, hogy a vörös tehének jobban beválnak neki a használatra, mivel azok tejelebbek és jobban leadják a tejfőt is Vászárookra el-oljár a kitanult kupecz: de ott szelezer, avagy fehérr magy tehenei nem is próbáljon senki se kínálni neki, úgy sem veszi meg, mert az ő izlésének egyedül a vörös tehének fe-

lenek meg, miket astán jó pénzen vess is meg.

— Úgy látszik, Pákosztos szerelmes a vörös színben?

— Egyszer se mondom, hogy nem, válaszolá Dini bácsi, sőt úgy annyira tesz is neki, hogy alsó ruházata, butora, kutyája, macskája, tehenel, szóval egész környezete mind vörös.

Tehenészete pedig jó hírből áll, azért arról nemcsak a faluban de egész vidéken „Tejes úr”-nak nevezik őt.

Barmal, a tehenek közt van egy különleges is, melyet legjobban kedvel a „Tejes úr.”

Ótlábú tehenet már láttam, amint a komédiában mutogatták. Ótlábú lába az első lapoccka fölött a hátáról lógott le s a köröm szintén bámulatos volt rajta. Hosszú csavarr alakú, hasonlított a kosok szárvához.

A „Tejes úr” kedvelt vörös tehenének pedig nincs meg a négy lába sem s csodálatos pörge orra van. Farka fél rövíd, mint az öszvéré s borjúja soha sincs. Ezenkívül egész éven át napjában kétszerrel is többször maga a „Tejes úr” feji meg, mivel félti, így a fejést mára sohasem bizza. Most azzal bolondítja a falu népét, hogy kedvelt és páratlan tehenét megantítja olvasni, mert hiszen szerinte vannak nevető macskák és beszélő kutyák is.

— Persze, hogy nem lesz kutyából sohasé szalonna, — mondá Dini bácsi, — a „Tejes úr” vörös tehene is csak bőgni fog örökkön.

De be sem fejezhette a „Tejes úr” vörös tesenészetéről mondkáját, fityült

a vonat, mert elmúlt a 15 perc. Én pedig üdvözöltetve a régi jó cimborákat, azzal váltam el, hogy mihelyt a „Tejes úr” vörös tehenének párját találók, azonnal sürgönyözzök a „Tejes úrnak”.

Most pedig csak ily formán hozom becses tudomására mindenkinek, hogy a vörös tehennek párja egész Magyarországon még ma sem találtató.

Kovács István.

Felolvas szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
CSANÁDY JÓZSEF.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására juttatni, hogy **temetés rendező intézetemet**, valamint épület és butor asztalos üzletemet a mai kor igényeinek megfelelőlegújjonnan és dűsan felszerelve rendeztem be s azt **Kunszentmártonban, Kossuth-utczában dr. Bozóký Árpád úr szomszédságában lévő saját házába helyeztem át.**

Vállalatom czélja a gyászoló családokat az eltakarítás szomorú gondjaitól minden tekintetben megkímélni, továbbá értelmes és gyoroklott bánásmód által a hullával kegyeletesen elbánni. — Intézetem elvállalja a hulla eltakarítását részben vagy egészben, szoba bevonásokat, menyveztes ravatal fellállítását, ajtó és kapu díszítéseket. — Intézetem készséggel kölcsönöz anyagokat, díszes **nickel gyertyatartókat**. Virágok és viráglványok nagy választékban. A temetésnél szükségesek kellekek nagy raktára. — Kaputatók: koporsók a legegyszerűbben fé-

nyezettől a legfinomabbig **tűlgy vagy diófából**, úgyisintén atlasz vagy bársonnyal bevonva, — egyszerű és díszes ércz, vörösréz, arany, ezüst bronzirozással, úgyisintén mindenféle színben és nagyságban valódi **légmentes érczkoporsók**. — Szemfedelekek egyszerűen és gazdagon fodrozva, szatin, brokát, krepp és atlasz szövetekből; alsó terítők díszesen csipkézve többféle minőségben. Halotti ruhák, párnák, lepedők, sapkák, fejkötők, matracok, gyászfátyol. Művirágok és sarkosorúk, emlékfeliratokhoz alkalmas csokorszállagok, minden színben és minőségben, nyomtatott felirattal. — **Templom gyertyák**. A temetéshez szükséges gyászokcsit 2, vagy 4 bevont lóval a legdíszesebb kiállításban bocsjátom megbízóim rendelkezésére.

Midőn jelen soraimat a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlom, nem mulasztatom el a 12 éven át tapasztalt pártfogást megköszönni s azt a jövőre is kikérni. Én viszont ígylekenni fogok e nagybecsű bizalmat jutányos árak, csinos munka és pontos kiszolgálás által intézetem részére megtartani.

Mielőtt bárki szeretné egyikének elhunytja esetén e szomorú kötelességet teljesítenie, ajánlom raktáram megtekintését, hol is **árjegyzékem** meglepően szolid és jutányos árairol meggyőződés szerzethető.

Magamat Kunszentmárton és vidéke n. é. közönsége kegyes pártfogásába ajánlvá, maradok

kiváló tisztelettel

CS. MOLNÁR FERENCZ.

Csanády József

KÖNYVNYOMDÁJA

KUNSZENTMÁRTONBAN.

Elvállal mindenemű könyvnyomdai szakmába vágó munkákat, úgymint: **hírlapok, művek, hivatalos és ügyvédi nyomtatványok, falragaszok, körlevelek, számlák** stb. elkészítését.

Továbbá igen díszes **névjegyek, eljegyzési és esketési meghívók** a legegyszerűbbtől a legdíszesebbig nagy választékban találhatók. **Gyászjelentések** izlésees kiállítással a **legrövidebb idő** alatt készülnek.

Végül elvállal mindenemű **KÖNYVKÖTŐ MUNKÁT** megbízás folytán. A legegyszerűbb kiállítástól a legdíszesebbig megrendelhetők bármely könyvkötői cikkek s azok a lehető legjutányosabb árak mellett szállíttatnak.

A „Kunszentmárton és Vidéke” kiadóhivatala.

Hirdetések jutányos árak mellett felvételnek.

Egy jóházból való fiú tanulóul felvétetik.